

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 32791

гр. София, 02.12.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 161 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ Т. ШУШКОВ

като разгледа докладваното от МЕТОДИ Т. ШУШКОВ Частно гражданско дело № 20221110133671 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.420 ГПК

Длъжникът Л. Д. М. е направила искане по чл.420 ГПК във възражение вх. №238967/04.11.2022 г. да се спре незабавното изпълнение на издадената заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК по настоящото дело.

В искането се сочи, че вземането не е дължимо, защото процесният договор не е сключен от длъжника; мораторната лихва, начислена по делото, се основава на неравноправна клауза и е в нарушение на чл.33, ал.2 ЗПК-за посочения то заявителя период и размер на главницата законната лихва е 680,00 лв., а се претендира 1 765,70 лв.

I. По допустимостта на искането по чл.420 ГПК:

Искането за спиране по чл.420 ГПК не е обусловено от срок (след изменението със ЗИДГПК, обн.ДВ, бр.100/20.12.2019 г.).

Длъжникът е подал възражение в срок срещу издадената по делото заповед за незабавно изпълнение.

II. По основателността на молбата по чл.420 ГПК:

Заповедта за незабавно изпълнение е издадена въз основа на извлечение от счетоводните книги на заявителя на основание чл.417, т.2 ГПК, а съгласно чл.420, ал.1 ГПК в този случай подаденото в срок възражение срещу заповедта не спира нейното изпълнение.

1. Според чл.420, ал.2 ГПК „Съдът, постановил незабавното изпълнение, може да го спре и без да е необходимо обезпечението по ал.1, когато е направено искане за спиране, подкрепено с писмени доказателства, че:“ вземането не се дължи (т.1); вземането се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител (т.2), или

неправилно е изчислен размерът на вземането по договор, сключен с потребител (т.3).

Длъжникът е физическо лице-страна по договор с търговец, поради което има качеството на потребител по смисъла на §13, т.1 ЗЗП.

1.

1. За да е налице основанието за спиране на незабавното изпълнение по чл.420, ал.2, т.1 ГПК, към искането по чл.420 ГПК следва да са представени писмени доказателства, че „вземането не се дължи“-следователно касае се за такива писмени доказателства, които: 1) са различни от документа по чл.417 ГПК, и 2) които или разколебават неговата удостоверителна стойност по отношение вземането на заявителя, или установяват вероятното последващо погасяване или отпадане на това вземане. За твърдението си, че не е сключвала процесния договор, длъжникът не представя писмени доказателства, а такива не се и съдържат в делото; обратно-при визуално сравнение на подписа на длъжника в договора и в другите документи по делото (пълномощно, покана за доброволно изпълнение), не се откриват различия.
2. Не е налице неравноправна клауза-според чл.9.4 от договора при просрочие се дължи именно законната лихва за забава в съответствие с чл.33, ал.2 ЗПК.
3. Налице е обаче основанието по чл.420, ал.2, т.3 ГПК относно част от мораторната лихва, заявено от длъжника-нейният размер е неправилно изчислен: за претендираната главница от 3 974,34 лв. и посочения периода на забава 25.09.2020 г.-07.06.2022 г., размерът на законната лихва е 685,57 лв., за която сума не е налице основание за спиране, а за сумата 1 080,13 лв. (над 685,57 лв. – до пълния заявен размер от 1 765,70 лв.) искането е основателно.

Следователно съгласно чл.421, ал.2 ГПК следва искането за спиране да се уважи частично.

2. Не е налице основанието за спиране на изпълнението по чл.420, ал.1 ГПК.

По делото не е представено надлежно обезпечение по чл.180-181 ЗЗД.

По делото длъжникът не представя доказателства за учредяване на нито едно от предвидените в чл.180-181 ЗЗД обезпечения пред съд, поради което такова основание за спиране не е налице.

По изложените съображения искането за спиране на изпълнението е неоснователно, доколкото не са налице нито предпоставките по чл.420, ал.1 ГПК, нито тези по чл.420, ал.2 ГПК.

С оглед изразената готовност от длъжника за предоставяне на обезпечение при влизане в сила на настоящото определение следва да внесе по депозитната сметка на съда сумата от 700,00 лв.

По изложените мотиви и на основание чл.420 ГПК Софийски районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА частично на основание чл.420, ал.2, т.3 ГПК по искане на длъжника по делото Л. Д. М., заявено във възражение вх.№238967/04.11.2022 г., незабавното изпълнение на заповед №18250/29.06.2022 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК и издадения въз основа на нея изпълнителен лист от 29.06.2022 г. по ч.гр.д. №33671/2022 г. на СРС-161 с-в., въз основа на който е образувано изп.дело №***/2022 г. на ЧСИ №841-Н.Митев, **в частта относно сумата 1 080,13 лв.**-част от мораторната лихва по изпълнителния лист за периода 25.09.2020 г.-07.06.2022 г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в тази част подлежи на незабавно изпълнение (чл.420, ал.4 ГПК).

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането по чл.420 ГПК на длъжника по делото Л. Д. М., заявено във възражение вх.№238967/04.11.2022 г., за спиране на незабавното изпълнение на заповед №18250/29.06.2022 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК и издадения въз основа на нея изпълнителен лист от 29.06.2022 г. по ч.гр.д. №33671/2022 г. на СРС-161 с-в., въз основа на който е образувано изп.дело №***/2022 г. на ЧСИ №841-Н.Митев, в останалата част.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в 1-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____